

paa Hospitalet, bortfalder da. Det forekommer mig ganske uretfærdigt, saaledes at tage Understøttelsen fra Familien, naar Familieforsørgeren, hvis det er ham, der har ligget paa et statsanerkendt Hospital, bliver udskreven uden at være fuldstændig rask og uden at kunne optage sin Gerning, naar han kommer hjem, maaske til et fattigt Hjem, hvor han skal have god Pleje og nærende Kost og skal fortsætte helt eller delvis den Kur, der maaske med godt Resultat er paabegyndt paa Hospitalet eller Sanatoriet. Det synes ganske uretfærdigt og ikke egnet til at gavne i Kampen mod Tuberkulosen, at man saa tager Understøttelsen fra Familien; tværtimod er det i høj Grad sandsynligt, at den Mand eller Kvinde, der har været indlagt paa et Hospital og maaske er delvis helbredet, faar et Tilbagefald netop paa Grund af Udskrivningen og Hjemkomsten til de fattige Forhold, der som Regel findes i Hjemmene. Forholdene ere nemlig for de fleste af de Patienter, det her drejer sig om, i Regelen ret daarlige, og naar det kan være vanskeligt for Hustruen og Børnene eller dem, der i øvrigt ere tilbage i Hjemmet, at klare sig, medens Patienten er inde paa Hospitalet eller paa et Sanatorium, er det ganske naturligt endnu vanskeligere i den første Tid, efter at Patienten er kommen hjem og ogsaa kræver sin Del, naar de saa tilmed skulle klare sig uden offentlig Understøttelse, som Loven forudsætter. Jeg synes netop, der er stærk Grund til at yde Hjælp, naar Patienten udskrives for at fortsætte Kuren i Hjemmet og maaske i mange flere Tilfælde; naar han udskrives som Rekonvalescent og skal forholde sig i Ro i nogen Tid i Hjemmet uden at kunne tage for stærkt fat paa Arbejdet, er der netop god Grund til at yde en rimelig offentlig Understøttelse, uden at denne skal have Fattighjælps Virkning.

De Ændringer, som ville være nødvendige som Følge af de Ønsker, jeg nu har nævnt, ville antagelig nærmest komme til at gaa ud over Kommunerne; men jeg gør opmærksom paa, at det Andragende, som Foreningen „Boserups Minde“ har indsendt, er tiltraadt af Københavns Borgmestre, de Herrer Dybdal, Lehmann, Marstrand og Jensen, saa at der altsaa ikke fra den Side skænes at være uoverkommelige Hindringer for Planens Gennemførelse. Endvidere er Andragendet tiltraadt af en Række Overlæger, Læger, Fattigforstandere og Kredsinspektører, som allesammen ere kendte med det paagældende Anliggende, og som altsaa ved deres Tiltræden af An-

dragendet ligesom gaa i Borgen for, at de Ønsker, der deri udtales, ere fornuftige. Jeg henstiller derfor, at man faar dette Andragende prøvet og undersøgt i det Udvalg, der antagelig bliver nedsat om Sagen, og jeg tror som sagt, at det var i høj Grad ønskeligt, om disse Ændringer kunde blive gennemførte. Resultatet vilde utvivlsomt være, at Kommunerne sparede nogle Fattigudgifter, saa at den økonomiske Side i og for sig ikke fik nogen Betydning, medens man opnaæde, at nogle Mennesker bleve skaanede for Fattigvæsenets Stempel, som de maa finde sig i at faa under de her nævnte Forhold. Jeg ved, at Sundhedsstyrelsen er bleven forespurgt i Fjor om dette Andragendes Betimelighed, og den har i en Skrivelse til Ministeren bestridt Nødvendigheden af de foreslaæde Ændringer. Jeg gør imidlertid opmærksom paa, at der ikke fra Sundhedsstyrelsen er rettet nogen Forespørgsel til Kommunalbestyrelserne eller andre sagkyndige, og naar Hospitalslæger, som Tilfældet er her, i stor Udstrækning kunne tiltræde Andragendet og erklære Gennemførelsen af de i Andragendet fremførte Krav for meget ønskelig, tillader jeg mig i hvert Fald paa dette Tidspunkt at lægge større Vægt paa deres Erklæringer end paa en af Sundhedsstyrelsen affattet Svarskrivelse til Ministeren, da den dog ikke bunder i det samme Kendskab, som jeg forudsætter er til Stede hos dem, der have tiltraadt Andragendet. Jeg venter altsaa, at den højtaerede Minister og det Udvalg, der eventuelt bliver nedsat, ville tage disse Forhold under Overvejelse, og jeg haaber, at det maa lykkes at imødekomme det Andragende, der er fremsendt. Jeg skal i øvrigt tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelsen af Lovforslaget, forhaabentlig med saadanne Ændringer, som jeg her har nævnt.

Rørdam: Resultatet af den i sin Tid nedsatte Tuberkulosekommissions Arbejde var 2 Lovforslag, nemlig om Statens Støtte til tuberkuløses Sygebehandling og om Foranstaltninger i Almindelighed til Tuberkuløses Bekæmpelse. En Del af de Betragtninger, som den sidste ærede Taler (Stauning) fremsatte, og som jeg paa mange Punkter kan dele, hører nærmest hjemme under Behandlingen af det andet Forslag. Dette Lovforslag er i alt væsentligt i Overensstemmelse med den gældende Lov; de faa Ændringer, det indeholder, ere nærmest Forbedringer af Loven, og jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre til Lovforslaget. Det er en meget interessant